

Dans i fremtidens skole

Den 12. Mars 2015 inviterte Dans i skolen (DiS) og Danseinformasjonen til Danserisk samtale på Dansens Hus, med tittelen *Dans i fremtidens skole?* I panelet satt blant andre Caroline Wahlström Nesse, som sammen med Camilla Myhre er grunnlegger av Rom for Dans og fagskoleutdanningen Skolen for Samtidsdans i Oslo.

Målet med samtalen var å diskutere aspekter som vedrører undervisning, elevers erfaringer med å danse og aktuelle utdannings- og kulturpolitiske temaer. Dette på bakgrunn av at Ludvigsenutvalget nå forbereder sine anbefalinger om fremtidens skole.

“Sentrale fagovergripende kompetanser er blant annet; selvregulert læring, elevens emosjonelle utvikling, dybdeløring og kreativitet i å utforske og skape, som er svært relevante tema i fagfeltet dans”, skriver DiS på sine nettsider.

Underviserens rolle

Sentrale spørsmål under samtalen dreide seg om hvordan det bør undervises i dans og hvem som kan gjøre det. Er dans som fag i skolen egnet som kunstfag eller kan det befinne seg under kroppsøvfingsfaget som allerede eksisterer? Moderator Gunn Engelsrud poengterte at dette ikke er en ny diskusjon, og at dansen har gått fra å være en del av gymfaget på 40-tallet, til kroppsøvfingsfaget og musikk, og nå også som valgfag i sal og scene. Panelet var splittet i sine meninger om hva som står på trappene for dans i fremtidens skole. Wahlström Nesse mener at dans i skolen handler om å tilgjengeliggjøre dansen for alle, og vektlegger viktigheten av barnets kunstneriske prosess.

“Den skapende, kreative dansen, hvor det fokuseres på barnets egne valg med bevegelse, er noe alle kan være med på. Den voksne fungerer som en veileder for å styrke det som allerede finnes hos barnet”, sier hun og fortsetter: “Dette åpne møtet gir rom for alle bevegelser, former og uttrykk og flytter fokus vekk fra ferdighetsdansen og den instruerende underviseren”. “Barna må få verktøy til selv å skape med kroppen”, poengterer Wahlström Nesse.

Hun mener underviseren må ha kunstfaglig kompetanse og kunne ta i bruk koreografiske verktøy til å ta barnas prosesser videre og gjøre deres arbeid synlig.

Den kunstneriske prosessen

I sitt arbeide med dans av, med og for barn og unge på Rom for Dans har Wahlström Nesse og Myhre vært med på å utfordre og utvikle barnekunstfeltet i Norge. Målet med dans i skolen, påpeker de, er ikke at alle skal bli kunstnere, men at alle skal få delta i kunstneriske prosesser med kroppen som uttrykk. Men da må dansen inn i skolen som kunstfag, og ikke kun innunder kroppsøvfingsfaget – nettopp fordi det handler om den *kunstneriske prosessen og iscenesettelsen*

av denne. Dette kommer særlig til uttrykk i Myhre og Wahlström Nesses arbeid med KROM Kropp i rom; et danseverksted som lar elevene reflektere rundt kropp, uttrykk og bevegelse i en kunstnerisk kontekst. Barnas opplevelse av å se og bli sett, og refleksjonen omkring det de ser og skaper, blir en del av prosessen.

“Dermed opparbeider også barna et språk om hva de selv uttrykker, og hva de andre uttrykker med kroppene sine”, sier Wahlström Nesse.

For å få til dette må underviseren/kunstneren ha *dansekunsthøgskole* kompetanse som bakgrunn. Evnen til å komponere med barnas innspill blir også viktig, og å kunne ta i bruk ulike kunstneriske virkemidler og legge til rette for at et publikum kan se inn i arbeidet. Med det synliggjøres den enkeltes valg, og dansen virker inkluderende, ikke ekskluderende, som en del ferdighetsdans gjør.

Veien videre

Den resultatorienterte skolen vi har i Norge i dag gjør at mange elever faller utenfor. Den oppvoksende underholdningsgenerasjonen må aktiveres og inkluderes i ulike prosesser som kan skape mestring og økt bevegelsesbevissthet. Dans som kunsthøgskole i skolen er ikke noe Myhre og Wahlström Nesse er alene om å kjempe for – noe både fagpanelet og publikums involvering vitnet om under den danseriske samtalen.

“Vi trenger en fagpolitisk plan!” ropte en av publikummerne, som videre poengterte at hun nekter å gi opp selv etter førti års kamp for dans i skolen.

“Vi på Rom for Dans mener diskusjonen om dans i skolen må tas lenger; vi må tørre å spørre oss hva slags dans som trengs i skolen, hvordan dans i skolen kan organiseres bedre, og hvem som skal undervise og veilede en kunstnerisk prosess. For oss er det ikke nødvendigvis slik at all dans betyr positive opplevelser, mestringsfølelse og kreative erfaringer for barn, med selvregulert læring, elevens emosjonelle utvikling, dybdeløring og kreativitet i å utforske og skape som Ludvigsenutvalget skriver om”, uttrykker Wahlström Nesse og Myhre.

Nettopp derfor trenger denne samtalen å løftes ut av Dansens Hus fire vegger og leve videre.

Tekst: Hanne Frostad Håkonsen. Hanne var ferdig utdannet dansekunstner fra Skolen for Samtidsdans i 2014, og har vinteren 2014-15 vært en av tre kunstnere som har turnert Oslo-skolene med KROM-kropp i rom.